

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 43. Vespere autem facto venit cum duodecim. v. 17.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

perfectiois, quo vos peruenistis tunc inueniam certe quem diligit & querit anima mea.

§. 41. *Et inuenerunt, sicut dixerat illis. v. 16.*

Quod inuenerunt? primo hominem baiulantem aquam, seruum scilicet eius cuius dominum quærebant, inde domum domini quærendi, tertio ipsum herum domus, quarto cænaculum grande stratum, & ornatum peristromatis & tapete & triclinijs seu lectulis more orientaliū populorum dispositis.

Felices discipuli, felices famuli qui tali domino seruiunt ad cuius nutum omnia certo fiunt, cuius verbum, ipsa veritas est, promissio factum. O quis mihi dabit tali fidelitate inseruire Domino huic, qua video hos discipulos eidem deseruisse. Utinam horum exemplum Episcopus in suo gradu & Sacerdos in suo & Leuita, & sæcularis, & quisque imitetur, quam suam nobis foret hæc misera vita!

§. 42. *Et parauerunt pascha. v. 16.*

Nimirum quicquid ad eam solemnitatem opuserat eo die curare, sequenti die cætera curaturi more Iudæorum tunc recepto cum omnibus circumstantijs, quæ ad id festum pertinebant, scilicet panem azymum, herbas agrestes, linteamina, cingula, mensæ sternia, mantilia, aquam, vinum, scyphos, & si quæ alia necessaria essent in aduentum Domini sui, & hoc cum omni diligentia, pietate amore, & sincero cordis affectu.

O Domine, felices discipuli qui mittuntur à te, qui mittuntur ad tuum seruitium, magis felices qui obediunt ad nutum, & parant Domino suo pascha nouum in corde suo quotidie in azymis sinceritatis, & veritatis cum lacrimis agrestibus mortificationum, lachrymarum, & pœnitentiæ felicissimi qui cum eo modo obediunt deinde sedent in cænaculo illorum grandi strato, & parato omnibus diligentibus se & manducant quotidie contemplando & fruendo agnum immaculatum æternum incomprehensibilem, omnis felicitatis. Ergo mitte & me parare tibi pascha, & concede quæso omnipotens, & misericors Deus, quæ tibi placita sunt diligenter & ardentem concupiscere, prudenter inuestigare, veraciter agnoscere & perfecte adimplere, vt cum sanctis Apostolis tuis quandoque & electis videam, adorem, & fruam in aula illa cælesti agno illo omnis felicitatis gloriæ, & æternitatis autore.

§. 43. *Vespere autem facta venit cum duodecim. v. 17.*

Cur vespere? multis & prægnantibus causis, siquidem vespera diei

ciuilis finis est. dum ergo vespere venit, finem diei illi, qui fuit Iudæorum proprius, imponere aduenit, Christianis suis nouam facturum diem: à vespere enim incipiebat solemnitas paschæ, & aliorum festorum apud Iudæos: dein occupatus fuerat toto die in instruendis discipulis, vnde lassus ad refectiorem venit vesperi, nec solus, sed cum duodecim, vt & illi reficerentur, qui toto die eum audiendo lassari, fuissent, viderentque ritus agni veri celebrandi, cum iam presbyteri & Episcopus noui testamenti essent creandi, per institutionem venerabilis Sacramenti corporis & sanguinis sui in remissionem peccatorum.

Domine, vespere sæpe pro dolor in nimis sæpe est in meo horizonte, idcirco in luce ambulem, *verba enim tua lux & vitæ sunt, & ipse splendor es patris æterni.* O lux indeficiens me circumcinge omnibus diebus vitæ mee vt in te permaneam.

§. 44. *Et discumbentibus eis & manducantibus. v. 18.*

Anima mea recordare quibus discumbentibus & quibus manducantibus? Vtique Domino cum seruis, magistro cum discipulis, patre cum filiis, pastore cum ouibus, agno patientissimo cum agnis mansuetis, nisi quod vnus rapax lupus Iudas, Iscariotes sese immiscuerit eorum numero sancto.

O bone Iesu non tibi satis fuit passum fuisse tecum morari crudelem illam bestiam, vt velis etiam tecum sedere in mensa, & saturare pane verbi tui, & cibo cœlesti. O me beatum si licuisset huic cœnz adesse, in ea seruire saluatori, colligere fragmenta quæ cadebant de mensa & manu domini, intueri & contemplari faciem eius, cuius pulchritudinem sol & luna mirantur, & Angeli aspiciere desiderant, eius verba audire melle suauiora: sed, ô pie Iesu Domine, parasti etiam mihi mensam eandem, aduersus eos qui tribulant me, pro qua tibi immortalis ago gratias petens saturari ex ea.

§. 45. *Ait Iesus. Amen dico vobis, quia vnus ex vobis tradet me. v. 18.*

De mecum scilicet discumbentibus & manducantibus in eadem mensa vnus certus, sciebat namque pessimas Iudæ cogitationes, sciebat mercatum & pretium Iudæ, sciebat oblationem factam & condictum triginta denariorum à principibus Iudæorum. Hinc ad eius intendens conuersionem, adhuc monere eum non desistit, quo se contineret, idque non sui periculi gratia, sed amore salutis Iudæ, ne in æternum periret: tantus amor & cura est Christi semper de nostra salute, ne pereamus, sed ut vitam